

ՀՈՒԱՐԵՆ ԽԱՐ/ԵՍ – ՀԱՅԵՐԵՆ ԶԻՐՔ

ԾՈՎԻՆԱՐ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

Քարիտները՝ հմայքի ու գրավչության դիցուիկիները, հումական դիցաբանության այն կերպարներից են, որոնք շատ չեն երևում գործողություններում, բայց որոնց հետքն այնքան խորն է հումական հնագույն պաշտամունքում, որ բազմաթիվ արտահայտություններ է գտել թե՛ բուն հումական և թե՛ հետագա եվրոպամետ կերպարվեստում¹:

Ըստ Յեսիոդոսի (Թեոգոնիա 907) Քարիտները հայր աստված Զևսի և օվկիանուի եվրինոնայի երեք դուստրերն են՝ Եվփրոսինեն՝ տոնական խնդության, Ագլայան՝ տոնական շող ու փայլի, և Թալիան՝ ծաղկուն երջանկության դիցուիկիներ: Նրանց բնակավայրը Երկինքն է՝ Օլիմպոս լեռան գագաթը, ընկերուիկիները՝ Մուսաներն ու Յորաները, պաշտոնը՝ սիրո և գեղեցկության աստվածուի Ավրորիտեին, պերճախոսության դիցուիկի Պերոյին և հանրահայտ Յերմեսին ուղեկցելը, քանի որ գրավչությունն ու հնայքն այդ օլիմպացիների պարտադիր հատկանիշներն են²:

Քարիտներ անեզական խնբանունից բացի հայտնի է նաև դրա եզակի թվով ձևը՝ Քարիսը՝ որպես Յեփեստոսի կոնց անուն³ (Յոմերոս, «Էլիական»): Իսկ Յեփեստոսի կինը, ինչպես գիտենք, ինքը՝ Ավրորիտեն է: Այս հանրաբանվածքում ակնհայտ է դառնում, որ Քարիտները բազմակիացված Ավրորիտեն են և, ըստ եռլեռյան, խորհրդանշում են նրա հիմնական հատկանիշների փունջը:

Թեաթր սակավաթիվ, սակայն ակներև պաշտամունքային բնույթի տեղանուններ են՝ կապված Քարիտների խնբանվան հետ, օրինակ՝ Քարիտոն Լոփոսը՝ «Քարիտների բլուրը» (Յերոդոտոս) Լիբիայում: Ավրորիտեի մականուններից մեկը հենց Լիբանիտիսն⁴ է՝ Աֆրիկայի հյուսիսում գտնվող նրա տաճարի անունով: Արդյո՞ք խոսքն այստեղ հենց «Քարիտների բլուրի» սրբավայրին չի վերաբերում: Կիկլադյան Պարոս կղզում Քարիտներին նվիրաբերված պաշտամունքային վայր է գոյություն ունեցել: Ապոլոդորը հաղորդում է, որ այդտեղ Քարիտներին զոհաբերություն կատարելիս Կրետեի արքա Սինոսը, ստանալով աթենացիների ձեռքով դավադրաբար սպանված որդու՝ Անդրոգետոսի մահվան բոթը և գետին նետելով գլխի ծիսական պսակը, սրբահարներին նվազը դադարեցնելու նշան է արել: Այդ ժամանակից ի վեր Պարոս կղզում զոհ են մատուցում առանց պսակի ու երաժշտությամ⁵:

Քարիս (սեռական հոլովով՝ քարիտոս) հասարակ վերացական գոյա-

¹ Տես «Lexicon der Antike», Leipzig, 1979, էջ 113:

² Տես **Ապոլլոծօր**. Мифологическая Библиотека. М., 1972, 6, էջ 126:

³ Տես **Дворецкий И.Х.** Древнегреческо-русский словарь. М., 1958, էջ 1766:

⁴ Տես նույն տեղը, էջ 1026:

⁵ Տես **Ապոլլոծօր**. Указ. соч., էջ 74:

կանը լատիներեն բարգմանվում է ծագումով միևնույն հնդեվրոպական ի-ակազմ **gher*-i- հիմքին հանգող *gratia* (սեռական հոլովով՝ *gratiae*) բազմինաստ բառով՝ «նրբագեղություն, գրավչություն, բարեհաճություն, բարեգործություն, փառք, շնորհ, պատիվ, պարզեցնելու և այլն»: Համապատասխանաբար՝ Բարիտները դիցուհիները կոչվում են այդ բառի հոգնակի թվածնով՝ որպես անեղական գոյական *Gratiae*, և արդեն Շորացիոսի պոեզիայում նրանք Վենուսի ուղեկցուհիներն են:

Քարիսը ծագում է չարտ «խնդալ, հրճվել, փառաբանել» (հրամայական եզակի՝ չարտ «ուրախ լեր», չարտ Լուս սնել «փառք քեզ, Զևսի որդի») բայից, որին և որից աճած բառադաշտին (ածանցյալներին) հունարենի ստուգաբանական բառարանում մոտ երեք էջ է տրամադրված⁶:

Այդ չարտ բայի՝ որպես - Ի կազմիչով ներկա ժամանակ ներկայացնողի հետ համեմատում են հ. հնդկ. *haryati* «զվարճանալ, հաճույք զգալ» բայը և վերականգնում դրանց համար **ghr*-iō, **gher*-ie-ti նախաձևերը: Համեմատությունների այդ շարքում դրվում են նաև իտայան *λερηπούնερից* ունբրերենի *heries* ապանի ժամանակածկը (երկրորդ դեմքի եզակի թվով), որը լատիներեն բարգմանվում է «*voles*», և հին լատիներեն՝ *hortur, hortor*-ը: Սակայն այդպիսի ստուգաբանությունը կասկած է առաջացնում. հայ բառարանագիրները ենթադրում են, որ լատինական *hortor*-ը փոխառված է հայերեն *հորդոր-ից*⁷: Փաստորեն լատ. *gratia*-ն չունի հուն. չարտ - ին համապատասխանող բայ, սակայն լատիներենում պատճենում է չարչ գոյականը՝ նրա հմաստային բոլոր նրբերանգներով: Դեռ ավելին՝ վերջնահանգ երկար առ-ով աբլատիվուս հոլովի եզակի թվածկը՝ *gratiā*-ն, թեպետ բառարանը կոչում է թրաք. *cum gen.* սակայն հազվադեպ է գործածվում որպես նախադիր կապ: Յիմնականում այն հանդիպում է հետադիր կապի կարգավիճակում. հմնտ. *gratiā patris* «հանուն հոր», բայց՝ *verbi gratiā* «խոսքի համար», *exempli gratiā* «օրինակի համար»: Հնացած *gratilis* ձևը համարժեք է *gratis* «ձրի, անվճար, անհատույց» մակրային. հմնտ. *gratis constat* «ոչինչ չարժի», *facere aliquid gratis* «որևէ բան անել անհատույց, ձրի»: Մակրայական գործածությամբ այս բառերը գուգադրվում են հունարեն խարιն մակրային, որը խարիս գոյականի հայցական հնացած հոլովածն է, և հայերեն ձրի մակրային, որի ծագումը նույն հնդեվրոպական արմատից է⁸:

Հայերենում ունենք **ձիր, ձրի, ձրից** «նվեր, ընծա, պարզեց, շնորհ, անհատույց տուլր» գոյականը, որ բարգմանվում է հունարեն խարιց, լատիներեն *dōnum, gratia* բառերով: Նույն արմատից ունենք **ձիրեմ / ձրել / ձերել** «ձրի տալ, ձրի բաշխել, պարզեց, շնորհել» իմաստներով բայը, որն իր իմաստով մոտ է «ուրախություն պատճառել, ուրախանալ, հաճույք, երանություն զգալ» իմաստներին: **Ձրի** մակրայը, որ համարվել է **ձիր** գոյակա-

⁶ Տե՛ս Frisk J. GEW, Heidelberg, 2006, էջ 1062, 1065:

⁷ Տե՛ս «Նոր բառզիրք հայկագեան լեզուի», Վենետիկ, 1837, հ. 2, էջ 372, հմնտ. նաև՝ Յր. Ածառյան, Հայերեն արմատական բառարան, հ. III, էջ 407-408 («Նոր բառզիրքը հայկագեան լեզուին» հայերենից փոխառյալ է համարում լս. *hortor* «գրգիւլ, դրեմ, հորդորել», *hortamen, adhortatio* «գործում, յորդորում», որոնց նմանությունը պատահական է»):

⁸ Տե՛ս Յր. Ածառյան, նշվ. աշխ., էջ 154, 158, 161, նաև H. Hübschmann, Armenische Grammatik, Leipzig, 1897, էջ 407:

նի սեռական հոլովածկից առաջացած, թարգմանվել է dorean, gratis, im-
merito բառերով: Այս հայերեն բառերը տարբեր ստուգաբանական բառա-
րաններում զուգադրվում են լատինական և հունական չարտ - ձերեն,
խարιս - gratia - ձիք, չարիν - gratis - ձրի բառերի հետ՝ շնորհիվ Հյութշմանի
ստուգաբանության: Թեպետև Հայկացյան բառարանի բերած նմուշները
ցույց են տալիս, որ դրանք վաղուց են ընկալվել իրու նույնական բառեր՝
եթե ոչ միասնական ծագում, ապա գոնե իմաստային համապատասխա-
նություններ ունեցող: Աճառյանը նշում է, որ **ձիր**-ը բնիկ հայ բառ է հնդեվ-
րոպական *gher արմատից, և նրան համեմատելի է հուն. չարիս «շնորհ,
վարձատրություն» նշանակությամբ բառը, և **ձրի**-ն համեմատում է gratus
«ախորժելի» ածականի, gratia «շնորհ» գոյականի, gratis «ձրի» մակրայի
հետ⁹:

Այստեղ կարևոր է հիշել նաև հայերեն **ձրի** մակրային զուգադրվող -ո-
հիմքակազմիչով մակրայը գերմանական լեզուներում. հմնտ.՝ հբգ. gern,
ինչպես նաև, հունական չարտօս-ին համարժեք թոխարերեն B-ում Karste՝
*ğhrtio-ից, հայցական հոլովով krent՝ *ğhrent-ից, որին համապատասխա-
նում է չարտ հունարեն բառը՝ «լավ, բարի»¹⁰:

Այսպիսով, ունենք հունարեն չարտ, լատին. gratia, հայերեն ձրի բա-
ռերը, որոնք համեմատելի են իրենց իմաստով՝ «նրագեղություն, շնորհ,
պարզե», և դրանից էլ ծագող՝ «հաճույք, երանություն առաջացնելու տա-
ղանդ»: Յունական դիցաբանության մեջ հաստուկ տեղ ունեցող Քարիտնե-
րը մարդկանց խնբերի միջև, ինչպես նաև մարդկանց և գերմանական ուժե-
րի միջև կապ հաստատելու առանձնահատկությամբ օժտված դիցուիկիներ
են: Լատինական մշակույթը, որ հունական դիցաբանությունը յուրացնելու
ավանդույթը ուներ՝ փոխելով և իր լեզվին հարմարեցնելով դիցանունները,
այստեղ կատարում է ծագումնաբանորեն օրգանական թարգմանություն՝
Քարիտներին կոչելով Gratiae: Այդ դիցուիկիների անունը հայերեն թարգ-
մանում են Գեղուիկիներ, Ծնորհներ, մինչդեռ հետևելով լատինական օրի-
նակին՝ կարող ենք անվանել ծագումնաբանորեն նույնական Ձիրք բառով:
Հայերեն **ձրի** մակրայը դժվար թե սեռական հոլովածկի հետևանք է, այն
թվում է ավելի նախնական, քան **ձրի** գոյականը: **Ձրի**-ն համապատասխա-
նում է չարտ մակրային «հանուն, համար, պատճառով, հաճույքի հա-
մար»¹¹, որը, ինչպես արդեն ասել ենք, չարտ բարի հայցական հոլովի ա-
վելի հին մակրայաբար գործածվող ձևն է. հմնտ. մոդուլուս չարտ «հիշատա-
կի համար», ուրածականությամբ չարտ «օրինակի համար», լատիներենում՝
exempli gratiā: Սակրայների և մակրայաբար գործածվող հոլոված գոյա-
կանների շարքին ավելացնենք գերմաներեն gern «հաճույքով» և թոխարե-
րեն B-ի Krent հայցական հոլովածկը:

«Պարզե, նվեր, շնորհ» հասկացության հետագա հետազոտության
համար հարկ կլինի դիտարկել բալթյան և սլավոնական լեզուների տվյալ-
ները ևս: Ավանառու է մի բան, որ հնագույն ժամանակներից ցանկալի նվի-

⁹ Տե՛ս Յր. Աճառյան, ՂԱԲ, III, էջ 153-154:

¹⁰ Տե՛ս Pfeifer W. Etymologisches Wörterbuch der Deutschen, Berlin 1989, I, էջ 549-
550; Kluge Fr., Etymologisches Wörterbuch der Deutschen Sprache, Berlin, New York, 1975,
էջ 250;

¹¹ Տե՛ս Дворецкий И.Х., նշան. աշխ., էջ 1766:

րատվության, անհատույց օգնության և դրա միջոցով երանության մթնոլորտի բարոյական խնդիրը ծիսական հատուկ կառույց է ունեցել Յին աշխարհում, և դրա վկայությունն է տվյալ դիցախնբանունը:

Բանալի բառեր - քարիս, սրբավայր, ձիրք, Պեյթո, Պարոս, Օլիմպոս, Թեոգոնիա, ձրի, Ափրոդիտե, Անդրոգեն

ЦОВИНАР АРУТЮНЯН – Греч. Χαρίτες – арм. Զիրք. – Название греческой божественной триады **Χαρίτες** pl.t. (от **χαρίς** “радость, удовольствие, милосердие, благодать”) по сей день переводится на латынь этимологически тождественным именем **Gratiae** pl.t. (от **gratia** “привлекательность, прелесть, милость, снисхождение, благодать”). Другие переводы неизвестны: все языки используют либо греческий, либо латинский вариант этих имён.

Рассматривая различные исследования, раскрывающие мифологическую, смысловую и этимологическую сущность этих имён-дублетов, а также особенности адвербального использования их падежных форм в Accus. и Abl. и в этом контексте сравнивая с ними армянское существительное **ձիր** (“дар, подарок, милость, благодать”) и соответствующее наречие **ձրի** (“в дар, бесплатно, даром”), автор считает допустимым перевод греч. Χαρίτες pl.t. на армянский язык именем **Զիրք** pl.t. (“талант, творческий дар”).

Ключевые слова: Харита, святынище, дар, Петьо, Парос, Олимп, Теогония, даром, Афродита, Андрогея

TSOVINAR HARUTYUNYAN – Greek Χαρίτες – Armenian Զիրք. – The name of three Graces **Χαρίτες** pl. t. (the plural form of **χαρίς** “beauty, delight, blossom”) by now has been translated into Latin as **Gratiae** pl.t. (the plural form of **gratia** “attractiveness, gratefulness, grace”) and refers to the names of goddesses in Greek and Latin. Other languages also use these names.

This article presents a study based on several etymological analyses of the nouns **χαρίς** and **gratia**, and particularly, the adverbial use of their ablative cases. In this regard, drawing etymological parallels with their Armenian equivalents **ձիր** (noun) “donation, gift, favour, bliss” and **ձրի** (adverb) “donate, for free, gratis”, we assume that the word **Զիրք** pl.t. “talent, gift”, which is the plural form of the Armenian word **ձիր**, is the Armenian equivalent of the names of the goddesses mentioned above.

Key words – charm, sanctuary, talent, Peytho, Paros, Olymp, Theogonia, gratis, Venus, Androgeos